

Sygnatura akt I Ns 1659/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny ,

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Novotny

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 roku, w Łodzi

na rozprawie jawnej,

sprawy z wniosku Z. B.

z udziałem A. B.

o podział majątku wspólnego

1. ustala, że w skład małżeńskiego majątku wspólnego Z. B. i A. B. wchodzi:

- a. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położone w Ł. przy ul. (...) o numerze 15 o wartości 287.000,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem tysięcy złotych),
- b. spółdzielcze własnościowe prawo do garażu numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) o wartości 24.500,00 zł. (dwadzieścia cztery tysiące pięćset złotych),
- c. kwota 43.889,84 złote (czterdzieści trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt dziewięć 84/100) stanowiąca równowartość kwoty 11.369,54 (jedenaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt dziewięć 54/100) dolarów amerykańskich

2. umarza postępowanie w przedmiocie rozliczenia nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny;

3. dokonuje podziału małżeńskiego majątku wspólnego A. B. i Z. B. w ten sposób, że nieruchomości wskazane w punkcie 1a. i 1.b sentencji postanowienia przyznaje na własność A. B., natomiast kwotę wskazaną w punkcie 1c. przyznaje na własność Z. B.;

4. zasądza od uczestniczki postępowania A. B. na rzecz wnioskodawcy Z. B. kwotę 133.805,08 zł (sto trzydzieści trzy osiemset pięć 8/100) płatną w terminie jednego roku od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności;

5. przyznaje i nakazuje wypłacić z funduszy Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adwokata M. K. kwotę 11.070 zł (jedenaście tysięcy siedemdziesiąt) obejmującą należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną uczestniczce postępowania z urzędu,

6. ustala, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

7. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od wnioskodawcy Z. B. i A. B. kwoty po 2.000 zł (dwa tysiące) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a w pozostałym zakresie koszty te przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 grudnia 2011 r. Z. B. wystąpił o dokonanie podziału majątku wspólnego z byłą żoną A. B.. Do podziału zgłosił spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ulicy (...) o wartości 340.000 zł oraz spółdzielcze własnościowe prawo do garażu nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) o wartości 20.000 zł. Wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie nieruchomości na wyłączną własność uczestniczki z jednoczesną stosowną spłatą na rzecz wnioskodawcy.

/wniosek k. 2-4/

Uczestniczka A. B. wniosła o oddalenie wniosku o podział majątku, wskazała, iż jej sytuacja finansowa nie pozwala na spłatę wnioskodawcy. Wniosła o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

/odpowiedź na wniosek k. 15/

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2012 r. Sąd ustanowił dla uczestniczki postępowania pełnomocnika z urzędu.

/postanowienie k. 22/

W piśmie z dnia 17 kwietnia 2012 r. pełnomocnik z urzędu uczestniczki oświadczył, że uczestniczka przyłącza się do wniosku o podział majątku przyznając nadto, że w skład majątku dorobkowego byłych małżonków wchodzi dwa składniki majątkowe zgłoszone przez wnioskodawcę. Wyraziła zgodę na przyznanie na jej własność powyższych składników, zakwestionowała jednak zgłoszoną przez wnioskodawcę ich wartość. W przypadku zasądzenia od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy stosownej spłaty, uczestniczka wniosła o rozłożenie tej kwoty na raty z uwagi na jej trudną sytuację finansową i rodzinną.

/pismo przygotowawcze k.37-38/

Na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2013 r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kwoty 12.588 zł z tytułu 1/2 zadłużenia, które wnioskodawca uregulował na rzecz Spółdzielni jako nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny.

/protokół rozprawy k. 128-132/

Na rozprawie w dniu 04 września 2013 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł wniosek, wniósł o zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwoty 186.00 zł, tj. połowę wartości lokalu mieszkalnego, połowę wartości garażu, po potrąceniu kwoty opłat za lokal dokonywany przez wnioskodawcę w okresie od czerwca 2007 r. do listopada 2011 r. w kwocie 12.588,08 zł.

Pełnomocnik uczestniczki przyłączył się do wniosku co do zasady, wniósł o oddalenie żądania uwzględnienia opłat czynszowych zgłoszonych przez wnioskodawcę, wniósł o dodatkowe przesychnanie stron na okoliczność opłat na sporny lokal dokonywanych przez strony, jak również środków na rachunkach bankowych, które wchodzi w skład majątku dorobkowego stron. Wniósł o rozłożenie zasądzonej spłaty na okres 10 lat, z uwagi na sytuację materialną uczestniczki.

/protokół k.217-221/

W piśmie z dnia 24 grudnia 2013 r. pełnomocnik uczestniczki wniósł o ustalenie, iż do majątku dorobkowego uczestników postępowania zaliczają się również środki pieniężne zgromadzone przez wnioskodawcę na rachunku bankowym w Banku (...) S.A. w kwocie 11.000 USD.

/pismo k. 244/

Na rozprawie w dniu 02 czerwca 2014 r. pełnomocnik uczestniczki oświadczył, że proponuje podział sumy po sprzedaży tego lokalu. Oświadczył, że uczestniczka w dwóch biurach przedstawiła ofertę sprzedaży lokalu, ale nie ma chętnego nabywcy.

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego stron poprzez nakazanie sprzedaży lokalu w drodze licytacji.

/protokół rozprawy k. 258-259/

Na rozprawie w dniu 03 listopada 2014 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł wniosek, wniósł o rozliczenie nakładu z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny w kwocie 15.755,39 zł (obejmujący wyłożoną przez wnioskodawcę za uczestniczkę kwotę, odpowiadającą sumie opłat czynszowych obciążających uczestniczkę stosownie do jej udziału w majątku), według złożonego wyliczenia, podtrzymał wniosek o zarządzenie przez sąd sprzedaży nieruchomości w drodze licytacji.

Pełnomocnik uczestniczki przyłączył się do wniosku co do zasady, oświadczył, że nie kwestionuje faktu uiszczenia opłat wskazanych w złożonym wyliczeniu, wniósł o ugodowe zakończenie postępowania poprzez sprzedaż przedmiotowego lokalu na wolnym rynku, ewentualnie przez przyznanie mieszkania na rzecz uczestniczki ze spłatą należnej kwoty na rzecz wnioskodawcy w ratach. Wniósł o przyznanie na rzecz uczestniczki przedmiotowego lokalu i spłatą na rzecz wnioskodawcy w ratach rozłożonych na 3 lata.

/protokół rozprawy k.274-277/

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego stron. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 lipca 2015 roku postanowienie Sądu Rejonowego zostało uchylone do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powinien poczynić ustalenia co do składu i wartości majątku wspólnego zainteresowanych, w szczególności poprzez ustalenie czy w skład tego majątku wchodzi ruchomości nabyte przez wnioskodawcę ze środków wspólnych. W dalszej kolejności konieczne jest ustalenie czy wnioskodawca wydatkował środki wspólne na pokrycie kosztów utrzymania mieszkania stron.

/postanowienie z uzasadnieniem k.354-363/

Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy popierał wniosek, nie zgłaszał wniosków dowodowych. Nie zgłaszał wniosku o rozliczenie nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na rzecz majątku wspólnego. Nie kwestionował wartości nieruchomości oraz wniósł o przyznanie nieruchomości na rzecz uczestniczki.

Pełnomocnik uczestniczki przyłączał się do wniosku co do zasady, nie kwestionował wartości nieruchomości. Wniósł o objęcie podziałem także kwoty 11.000 USD , która zużyta została na potrzeby własne wnioskodawcy. Wniósł o przyznanie nieruchomości na rzecz uczestniczki.

/protokół k. 384-387/

Na rozprawie poprzedzającej wydanie orzeczenia w sprawie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Z. B. i A. B. zawarli związek małżeński 19 listopada 1982 r.

/bezsporne/

W dniu 25 października 2002 r. A. i Z. małżonkowie B. nabyli od Skarbu Państwa – Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział Rejonowy w B., do wspólności ustawowej, własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), znajdujące się w budynku położonym w Ł. przy ulicy (...).

/bezsporne, akt notarialny z 25.10.2002 r. Rep.A Nr 3890/2002 k. 6-7v./

Dnia 12 lipca 1995 r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. dokonała na rzecz Z. B., przydziału na zasadzie spółdzielczego własnościowego prawa do garażu nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 16.60 m.kw.

/bezsporne, przydział garażu nr (...) k. 9/

W dniu 16 kwietnia 2007 r. Z. B. i A. B. oświadczyli przed notariuszem P. M., w kancelarii notarialnej w Ł. przy ulicy (...),

że wyłączają wspólność ustawową majątku nabytego przez oboje lub jednego z nich i ustanawiają rozdzielną własność majątkową.

/bezsporne, akt notarialny z 16.04.2007 r. Rep. A nr 1725/200 k. 5-5v./

Wartość lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) na dzień ustania wspólności ustawowej i według cen aktualnych to 287.000 złotych, a wartość garażu to 24.500 złotych.

/zasadnicza opinia biegłego wraz z opinią uzupełniającą k. 70-97, 285-298/

Z. B. posiadał w Banku (...) S.A. z siedzibą w K. rachunek o numerze: (...) od dnia 05 grudnia 2003 r. do dnia 02 listopada 2004 r i rachunek

o numerze: (...) od dnia 22 września 2004 r. do dnia 04 listopada 2004 r. oraz.

W dniu 22 września 2004 r. wnioskodawca wypłacił z rachunku bankowego

o numerze (...) kwotę 11.001,44 USD, a następnie w dniu 02 listopada 2004 r. zamknął ten rachunek po wypłacie kwoty 368,27 USD.

Łącznie wnioskodawca wypłacił kwotę 11.369,54 USD /k. 238, 240/.

Pieniądze w kwocie 11.000 USD wnioskodawca wpłacił na rachunek o numerze (...). /k.230/.

W dniu 4 listopada 2004 r. wnioskodawca wypłacił z rachunku bankowego o numerze (...) kwotę 11.000 USD i zamknął go /k.231/.

/informacja z banku k. 229, wyciągi z rachunków k. 230-240/

Wnioskodawca założył te rachunki bankowe, albowiem w 2004 wyjeżdżał na misję wojskową do Iraku, a żołd wypłacany był wnioskodawcy w dolarach amerykańskich. Były to pieniądze wypłacane przez Centralę Wojskowych Misji Pokojowych w związku z udziałem wnioskodawcy w misji pokojowej w Iraku. Oprócz żołdu wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie za pracę.

Wnioskodawca nie wpłacił pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży dolarów na żaden rachunek bankowy. Od 2005 roku otrzymywał też wynagrodzenie w kwocie około 4.000 złotych netto.

W roku 2007 pieniędzy z wymiany dolarów wnioskodawca już nie posiadał, ponieważ zużył je do roku 2006 lub 2007.

Za pieniądze z wymiany dolarów wnioskodawca nie kupił żadnych ruchomości.

/dowód z przesłuchania wnioskodawcy k. 385-386 w związku z .k 403-405/

Dolar amerykański na dzień zamknięcia rozprawy kosztował 3,8603 złote. Kwota 11.369,54 dolarów amerykańskich stanowi równowartość kwoty 43.889,84 złotych.

/informacja ze strony internetowej NBP/

Wnioskodawca wyprowadził się z mieszkania przy ulicy (...) w Ł. w lutym 2005 r., zaraz po wystąpieniu z powództwem o rozwód i podjął działania zmierzające do zapewnienia sobie warunków do osobnego życia.

W okresie od czerwca 2007 roku do września 2014 roku dokonał wpłat za czynsz na mieszkanie przy ulicy (...) na łączną kwotę 15.755,39 złotych

/bezsporne, zestawienie k. 264/

Postanowieniem z dnia 3 marca 2005 roku Z. B. zobowiązany został do płacenia na rzecz A. B. w trybie zabezpieczenia potrzeb rodziny w sprawie VRC 442/04 tutejszego Sądu kwot po 500 złotych miesięcznie, począwszy od 26 listopada 2004 roku.

Wyrokiem z dnia 25 maja 2007 roku Sad Okręgowy w Łodzi rozwiązał z winy męża związek małżeński stron, zasądził od powoda na rzecz pozwanej tytułem alimentów kwotę 500 złotych miesięcznie. Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2007 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powoda.

/załączone akta VRC 282/11 k. 3, 15-17/

O 2005 roku wnioskodawca regularnie płacił ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy uczestniczki i córki kwoty tytułem zabezpieczenia potrzeb rodziny.

Wnioskodawca zabrał dolary amerykańskie i pieniądze z ich wymiany. Uczestniczka w żaden sposób z nich nie korzystała i nie wie co się z nimi stało. Wnioskodawca przeznaczył je na własne potrzeby.

Uczestniczka zamierza sprzedać mieszkanie przy Z.. Obecnie zatrudniona jest w sklepie (...) w Galerii (...) w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 1.085 złotych brutto, otrzymuje kwotę 300 złotych od rodziców. Mieszka wraz z córką oraz dwojgiem wnuków.

/przesłuchanie uczestniczki k. 386-387 w związku z k. 403-405/

Prowadzona jest względem uczestniczki i wnioskodawcy egzekucja komornicza z wniosku wierzyciela (...) w Ł. z tytułu zaległości w opłatach na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie VIII Nc 8642/14. Obecnie została wszczęta egzekucja także z ograniczonego prawa rzeczowego do lokalu położonego w Ł. przy ulicy (...).

W toku egzekucji wyegzekwowano od uczestniczki kwotę 5.719,90 złotych.

/załączone akta Km 1809/15 k. 1-2, 81-91, informacja k. 397/

Wnioskodawca jest obecnie na emeryturze z uposażeniem w wysokości 4.500 złotych netto, zatrudniony jest w jednostce wojskowej jako pracownik cywilny – starszy referent z wynagrodzeniem w kwocie około 1.700 złotych netto. Na utrzymaniu ma żonę, która nie pracuje. Mieszka w T. w mieszkaniu TBS.

/dowód z przesłuchania wnioskodawcy k. 385-386 w związku z .k 403-405/

Ustalenia faktyczne w sprawie Sad poczynił, na podstawie dowodów z dokumentów, opinii biegłego i przesłuchania stron. Stan faktyczny sprawy był bezsporny poza kwestią związaną z wypłaconymi przez wnioskodawcę dolarami amerykańskimi w kwocie 11.369,54 dolarów amerykańskich. Sąd ustalił korzystając z informacji zawartych na stronie internetowej NBP, że równowartość dolarów na dzień zamknięcia rozprawy to kwota 43.889,84 złotych.

Bezspornie wnioskodawca za pieniądze z wymiany dolarów nie kupił żadnych ruchomości. A zatem nie ma ruchomości, które powiększyłyby majątek wspólny. Okoliczność ta została przez niego wprost przyznana, nie złożono także żadnych dowodów potwierdzających fakt zakupu jakichkolwiek ruchomości.

Wnioskodawca nie pamięta i nie jest w stanie określić: jaką kwotę w złotych uzyskał po sprzedaży wypłaconych dolarów amerykańskich, jaka kwota z wymienionych pieniędzy została przez niego przeznaczona na ponoszenie opłat za mieszkanie przy ulicy (...) w Ł., czy opłat za mieszkanie przy Z. wnioskodawca dokonywał z kwoty uzyskanej za dolary czy też z aktualnej pensji, jaką część posiadanych pieniędzy z wymiany dolarów przeznaczył na rodzinę, a jaką na własne potrzeby.

Sąd ustalił, że kwotę uzyskaną ze sprzedaży dolarów wnioskodawca przeznaczył na własne potrzeby. Dał w tym miejscu wiarę zeznaniom uczestniczki, która twierdziła, że wnioskodawca zabrał te pieniądze i w żaden sposób nie przeznaczył ich na utrzymanie rodziny. Wnioskodawca zasłaniając się niepamięcią oświadczał, jedynie, że część pieniędzy z wymiany dolarów przeznaczył także na uiszczanie opłat za wspólne mieszkanie stron przy ulicy (...). Okoliczność, że w okresie od czerwca 2007 roku do września 2014 roku wnioskodawca dokonał wpłat za czynsz na mieszkanie przy ulicy (...) na łączną kwotę 15.755,39 złotych była bezsporna. Na podstawie przesłuchania wnioskodawcy Sąd ustalił, że kwota z wymiany dolarów została przez wnioskodawcę w całości zużyta najpóźniej do końca 2007 roku, co oznacza, że opłaty na mieszkanie od czerwca 2007 roku nie mogły być dokonywane z pieniędzy za wymianę dolarów, bo już ich wówczas nie było.

Sąd ponownie rozpoznający niniejszą sprawę związany był ustaleniami i wskazaniem Sądu Okręgowego w Łodzi, który wywodził w swoim uzasadnieniu, iż wnioskodawca wyprowadził się od żony i jeszcze przed ustaniem wspólności podjął działania zmierzające do zapewnienia sobie warunków osobnego życia. Wydawał pieniądze wyłącznie na własne potrzeby, które w tym momencie nie były zbieżne z potrzebami i dobrem rodziny, którą – przynajmniej formalnie – tworzył z uczestniczką postępowania. Nie było usprawiedliwioną potrzebą wnioskodawcy zapewnienie sobie osobnego mieszkania, skoro wnioskodawca nadal mógł mieszkać we wspólnym mieszkaniu stron.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że przepisy KRiO dotyczące wspólności ustawowej i składników majątku uległy istotnej zmianie, która weszła w życie 20 stycznia 2005 roku na mocy ustawy zmieniającej KRiO z 17 czerwca 2004 roku (Dz.U. Nr 162, poz. 1691). Ze względu na przepisy intertemporalne zawarte w ustawie zmieniającej wskazać należy, że w sprawach w których wspólność ustała po dniu 20 stycznia 2005 roku stosuje się przepisy obowiązujące od tej daty.

Zgodnie zatem z przepisem art. 31 § 1 kro z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.

§ 2. Do majątku wspólnego należą w szczególności:

- 1) pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków;
- 2) dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków;
- 3) środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków;
- 4) kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.).

Do majątku osobistego każdego z małżonków należą:

- 1) przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej;

- 2) przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił;
- 3) prawa majątkowe wynikające ze wspólności łącznej podlegającej odrębnym przepisom;
- 4) przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków;
- 5) prawa niezbywalne, które mogą przysługiwać tylko jednej osobie;
- 6) przedmioty uzyskane z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; nie dotyczy to jednak renty należnej poszkodowanemu małżonkowi z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość;
- 7) wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu innej działalności zarobkowej jednego z małżonków;
- 8) przedmioty majątkowe uzyskane z tytułu nagrody za osobiste osiągnięcia jednego z małżonków;
- 9) prawa autorskie i prawa pokrewne, prawa własności przemysłowej oraz inne prawa twórcy;
- 10) przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Na podstawie przepisu art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku, tj. art. 680– 689 k.p.c.

W postępowaniu o podział majątku sąd ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 684 KPC). Sąd nie jest jednak zobowiązany do prowadzenia dochodzeń w celu ustalenia składników majątku wspólnego.

Skład majątku wspólnego ustala się według stanu na dzień ustania wspólności, przy czym podziałowi podlegają tylko te składniki, które istnieją w czasie orzekania o podziale. Podziałowi podlegają tylko aktywa majątkowe. Wartość składników podlegających podziałowi ustala się według stanu na dzień ustania wspólności i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy (post. SN z 18.10.2002 r., V CZ 129/02, niepubl.).

Składniki podlegające podziałowi w niniejszej sprawie - istniejące na chwilę orzekania – to spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu i prawo do garażu o wartości odpowiednio: 287.000 złotych i 24.500 złotych.

W tym miejscu poczynić należy kilka uwag na temat możliwości zaliczenia do majątku wspólnego stron tych składników majątkowych, które nie istnieją na datę orzekania przez Sąd. Sąd wyżej wskazał, że podziałowi – co do zasady - powinny podlegać tylko te składniki które istnieją w chwili orzekania. Mimo tak sformułowanej zasady – w doktrynie i orzecznictwie dopuszcza się od niej wyjątek. Jeżeli bowiem przed podziałem jedno z małżonków doprowadzi do rozmyślnego zniszczenia lub wyzbycia się określonych składników majątku wspólnego ze szkodą dla rodziny, to przy ustalaniu masy podziału, wartość uszczuplonego majątku powinna mieć wpływ na rozliczenie pieniężne między podmiotami tego majątku albo na ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym (tak: uzasadnienie uchwały SN z 19 maja 1989 roku, III CZP 52/89 OSNCP 1990, nr 4-5 poz. 60). W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że wartość składników majątkowych, które wnioskodawca samowolnie zużył na własne potrzeby przed dokonaniem podziału majątku wspólnego winna być uwzględniona przy wzajemnych rozliczeniach. I dlatego Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi też kwota 43.889,84 stanowiąca równowartość 11.369,54 dolarów amerykańskich.

Łącznie wartość majątku podlegającego podziałowi to kwota 355.389,44 złotych (punkt 1).

W postępowaniu o podział majątku podlegają również rozliczeniu nakłady z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty jednego z nich. Z mocy art. 45 § 1 kro każdy z małżonków powinien zwrócić nakłady i wydatki poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty przynoszące dochód. Wierzytelność z tytułu tych nakładów i wydatków sąd uwzględnia nawet w razie braku wniosków w tym zakresie. W uchwale SN z 21.2.2008 r. (III CZP 148/07, niepubl.) stwierdzono, że w sprawie o podział majątku wspólnego sąd ustala wartość nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków bez względu na inicjatywę dowodową uczestników postępowania.

Odmienne kształtuje się sytuacja uczestnika, który domaga się zwrotu nakładów i wydatków poniesionych z majątku osobistego małżonka na majątek wspólny. Artykuł 45 § 1 zd. 2 kro wskazuje, że każdy z małżonków "może żądać" zwrotu tychże należności. Żądanie to powinno być zgłoszone w formie pisemnego wniosku zawierającego zarówno określenie wysokości żądanej kwoty, jak i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. W odniesieniu do żądania rozliczenia nakładów dokonanych z majątku odrębnego (osobistego) na majątek wspólny małżonków konieczne jest nie tylko zgłoszenie takiego wniosku przed sądem pierwszej instancji, ale także dokładne określenie jego zakresu, zgodnie z wymaganiami określonym w art. 187 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 KPC (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2013-01-24, V CSK 132/12 O.: www.sn.pl) Zgłaszający takie żądanie (a nie sąd) obowiązany jest je udowodnić zgodnie z ogólnymi regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym (art. 6 kc, art. 232 kpc).

Jeśli chodzi o nakłady z majątku osobistego wnioskodawcy, to roszczenie o zwrot tychże nakładów nie było popierane przed zamknięciem rozprawy i pełnomocnik wnioskodawcy na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2016 roku wprost oświadczył, że wniosków o rozliczenie nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy na rzecz majątku wspólnego nie zgłasza. A zatem rozstrzygnięcie w tym zakresie było zbędne i Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie (art. 355 § 1 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc – punkt 2).

Pełnomocnik uczestniczki sformułował wnioski dowodowe na okoliczność poniesienia przez nią nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny i Sąd te dowody przeprowadził, natomiast pełnomocnik nie sformułował ostateczne wprost wniosku o ich rozliczenie i Sąd tę kwestię pominął.

Podział majątku wspólnego przeprowadza się na podstawie odpowiednio stosowanych przepisów art. 211 i 212 k.c. Sąd związany jest w pierwszej kolejności żądaniem dokonania podziału majątku wspólnego przez jego fizyczny podział polegający na przyznaniu uczestnikom postępowania określonych przedmiotów wchodzących w jego skład. W razie braku zgodnego wniosku, o sposobie podziału decyduje z urzędu sąd. W celu ustalenia niezbędnych okoliczności faktycznych co do optymalnego sposobu podziału majątku wspólnego sąd powinien przeprowadzić odpowiednie postępowanie dowodowe z urzędu niezależnie od twierdzeń i wniosków dowodowych stron (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2011 r., I CSK 674/10, niepubl.).

Stosownie do przepisu art. 212 § 3 k.c., jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych. Postanowienie sądu przyznające wspólną rzecz jednemu z uczestników postępowania, a drugiemu spłaty, zarówno wydane w postępowaniu o zniesienie współwłasności, jak i wydane w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, ma charakter konstytutywny (art. 624 oraz art. 567 § 3 w związku z art. 688). Terminy spłaty ustalone przez sąd, o których mowa w przepisie art. 212 § 3 k.c., powinny zatem przypadać na okres po uprawomocnieniu się postanowienia zasądzającego spłaty (postanowienie SN z dnia 19 września 2002 r., II CK 21/02, Lex nr 55570). Oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1974 r., III CRN 2/74, Lex nr 7431).

Sposób podziału majątku co do lokalu i garażu był zgodny między stronami i zgodnie z wolą stron Sąd przyznał te składniki uczestnicze. Równowartość dolarów Sąd przyznał uczestnikowi, skoro on faktycznie zużył te pieniądze na własne potrzeby, o czym była mowa wyżej.

Udział każdego z małżonków w majątku wspólnym to kwota po 177.694,92 złotych, wnioskodawcy przyznano składnik o wartości 43.889,84 złotych, a uczestnicze przyznano składniki o wartości 311.500 złotych, co oznacza, że powinna ona spłacić wnioskodawcę z tytułu dopłaty do przysługującego mu udziału kwotą 133.805,08 złotych i taką kwotę Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy. Ponieważ uczestniczka nie posiada oszczędności Sąd ustalił termin spłaty na okres jednego roku uznając, że jest to wystarczający czas na uzyskanie środków na spłatę i uregulowanie sytuacji finansowej uczestniczki.

Wobec tego, iż uczestniczka była reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu, na podstawie przepisów § 2 ustęp 1-3, § 6 pkt 5), § 13 ust. 1, § 19 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) Sąd przyznał adwokatowi M. K. wynagrodzenie w kwocie 11.070 złotych, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnicze z urzędu w obu instancjach i nakazał wypłatę wynagrodzenia ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

Sąd uznał, iż strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie zgodnie z dyspozycją art. 520 §1 k.p.c.

Wobec tego, iż w sprawie nie zostały rozliczone koszty sądowe w wysokości 14.380,10 złotych poniesione przez Skarb Państwa, Sąd stosując zasadę określone w art 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 r., Nr 167, poz. 1398) nakazał pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki w równych częściach kwoty po 2.000 zł.